

Мет

ноу 2
н - 38

МАХБУБА НІЪМАТЗОДА

ДУХТАРАКИ
БОЗИНТАР

МАҲИНАБОНУИ МО

Кӣ сӯч ман метозад? ...
Аз диданам менозад?
Шодон барам кӣ ояд?
Кӣ шеъри ман сарояд?
Маҳинабонуи мо
Нури ду чашми момо.
Мисли худам рӯи кист?
Пайваста абрӯи кист?
Монанди ман дар хона
Кӣ бо қалам дугона?
Намедонед? Гӯям рост,
Маҳинабонуи мост.
Қалам зебад ба дасташ
Усма ба чашми масташ,
Ширин нозу адояш
Форам бувад садояш.
Моро кӣ механдонад?
Аз ғам кӣ мераҳонад?
Намемонад шавем пир
Бошем як лаҳза дилгир.
Кӣ бо рақсу бо ҷавлон
Мекунад моро ҷавон?
Ҷону ҷаҳони момо,
Маҳинабонуи мо.

БАЗМИ НАВРӯЗӢ

Нағмакунон меравад
Обаки чӯбор,
Селаи гунҷишкакон
Дар шохи чинор.

Боз саҳар шукуфон
Чехраи хуршед,
Муғҷаи худ во намуд
Навдаи гулбед.

Бар сари шаҳтути пир
Саъва дар наво,
Печида савти хушаш
Дар авчи ҳаво.

Тоза суруде бикард
Фохта оғоз,
Кафтари даштӣ ба он
Гашт ҳамовоз.

Ќуфти парасту расид
Хонда тарона,
Рафт суруди баҳор
Хона ба хона.

ПАДАРЧОН

Падарчон шумо
Болу пари ман,
Хуршеди рӯзам
Шаб ахтари ман.
Хоҳам, ки сад сол
Бошед сари ман,
Ҳаргиз набинед
Чашми тари ман.
Қиблагаҳи ман
Эй падари ман,
Як дам бишинед
Андар бари ман.
Гӯед маро боз:
– Хуми зари ман,
Беҳ аз сад писар
Гулдухтари ман.

ДАР САРИ ХОН

Бобоям дар сари хон
Аз ҳама боло шинад,
Момочонам ҳамеша
Аз бари бобо шинад.

Падарчони ман аз рост,
Аз чап шинад модарам,
Пахлуи модарчонам
Ҷои ману додарам.

Вале хоҳараки мо
Мешинад аз мо боло,
Медонӣ, чояш кучо?
Сари зонуи момо.

КОМРОНҶОНИ НОЗДОНА

Комронҷони ноздона
Дар ин хона ягона,
Гирди сари Комронҷон
Аммаҷонаш парвона.

Комронҷони сап-сафед,
Лабакояш барги бед,
Нашавед сери дидор
Рӯ ба рӯяш бишинед.

Комронҷон «инғо» гӯяд,
Яъне ки «тағо» гӯяд.
– Ман омадам ба дунё,
Кучо шуд савго? – гӯяд.

Ҳама дӯконраво шуд,
Як хона пур савго шуд,
«Инғо»-и Комронҷон ҳам
Як пардахак боло шуд...

БОҒИ ШАМОЛ

Ба деҳи Боғи Шамол
Шамол омад аз шимол.
Омад баҳри сайру гашт
Аз сӯи ёлаву дашт.
Шамол омад саҳарӣ
Дар по кавши пар-парӣ.
Шамолак ҳар сӯ давид
Ноғаҳ себистоне дид.
Давид он бар-бари боғ,
Даромад аз дари боғ,
Бӯса зад аз рӯи себ,
Шуд мастаки бӯи себ.
Шоҳаҳоро ҳай чунбонд,
Дар шоҳаҳо себ намонд.
Себаки сурхи рахшон
Ҳар сӯ бишуд парешон.
Рӯи замин яксара
Пур шуд аз себи сара.
Рӯзи диғар чӯрачон
Дар дукон шуд себ арзон.

ДАРЁБОД

Дарёбод дарё дорад,
Бари дарё чо дорад.
То деҳаи Дарёбод
Монад сарсабзу обод,
Ҷорист рӯзу шабон
Дарёи Кофарнихон.
Дар ин деҳ карда манзил
Садҳо марди дарёдил,
Чун дарё пиру ҷавон
Соҳиби табъи равон.
Ҳар гаҳ равам Дарёбод,
Дил гардад ҳураму шод.
Як сӯ саҳрои гандум,
Хандон бубинам мардум.
Як сӯ боғи шакарбор.
Девораш аз гули хор.
Аз дари бог дароям,
Оғӯши худ кушоям.
Шамида бӯи модар,
Бӯсам зи рӯи модар.
Паҳлӯякаш нишинам,
Аз боғаш хурмо чинам.
Модараму Дарёбод
Умре наравад аз ёд.

ТАНБАЛ

Танбал ду-се бел зад,
Руи сабза ғел зад.
Гуфто: – чӣ хуб ғелзанӣ,
Сонӣ кунам белзанӣ.
Ғелиду хобакаш бурд,
Хобакаш тобакаш бурд.
Танбалии бедаво,
То аз танаш шуд ҷудо,
Дид, ки рӯзаш тамом!
Субҳакаш дар дами шом.

ГУРБАЧАИ МАН

Дорам ман як гурбача
Сафедаки боодоб,
Руи кати мулоим
Ҳамроҳам мекунад хоб.

Дар бағалам то сахар
Хур-хури хур мекунад,
Ҳастагии танамро
Ба гармӣ дур мекунад.

Мушаш, ки аз дур бинад,
Дир-дири дир меларзад,
Ин хел гурбаи далер
Палав хӯрад меарзад!

БОБО ОМАД АЗ САФАР

Бар рӯи момочонам
Сурхӣ дамид ин сахар,
Бедарду ғам омадаст
Бобочонам аз сафар.

Момочонам аз шодӣ
– Ҳуш омадед, бобо! – гуфт,
Бобочонам дар ҷавоб
– Ҳушвақт бошед, момо!– гуфт.

Ман пурсидам: – Ҳой бобо,
Чӣ овардед баҳри мо?
Гуфт момо бо дилсӯзӣ:
– Азоб надод дарди по?

Додарам гуфт: – Бобочон,
Кушоед зуд чомадон,
Момо пурсид: – Дар сафар
Шифо ёфт дарди миён?

Бобоям аз чомадон
Савгоҳоро баровард,
Рӯймоли хурду калон,
Мошинчаи сурху зард.

Раҳоварди беҳтарин
Аз барои момо буд,
Маҳсии амиркой
Баҳри пой момо буд.

Маҳсӣ пӯшида момо
Гуфт: – Сад соли дигар бош!
Бобо гуфто: – Ба сад сол,
Бо ман ту ҳамсафар бош!

АММАҶОНИ ҶОНОНА

Аммаҷони ҷонона,
Бароред шодиёна.
Бо дӯлчаи пур аз шир,
Бо фаллаю бо фатир
Бароятон ин сахар
Ман овардам хушхабар.
Бигӯям? Раксед аввал?
Ман месароям ғазал:
Умбака, ҷон, умбака!
Бак-бака, ҷон, умбака!
Бузголемон шуд оча,
Зоид ду бузғолача!

ХОБ ОМАД

Хоб омаду хоб омад
Аз кӯҳи Варзоб омад,
Ба хонемон омад хоб
Бо бўи гули Яғноб.
Хоб омаду якбора
Даромад ба гахвора,
Нӯг-нӯги пои Бону
Оҳиста рафт то зону
Бӯсид ду дасти Бону,
Чашмони масти Бону,
Бӯсид рухи хандонаш,
Ҳатто, аз ду дандонаш.
Ханда ба лаб, рӯ маҳтоб,
Бонуҷонам рафта хоб.

РАСТАИ ГУЛ

– Духтараки хаймарӣ,
Гул ба кучо мебарӣ?
– Мебарам дастаи гул
Ба сӯи растаи гул.
Шавад растаи бозор
Аз гули ман лолазор.
Фарёд занам:
– Ҳо, мардум,
Хонетон пури гандум!
Дастагул аз ман харед,
Ба модари худ баред!
Бобочон, имрӯз аз гул
Дарег надор асло пул.
Баҳри момо гул бигир,
Мағӯ, ки ӯ шудааст пир.
Гул дида, хандон шавад,
Ба шодӣ ҷавон шавад.
Ҳой ако, ба се танға
Се гул бубар ба янга.
Бигир аз гул ду дона
Ба модарат, дугона!
Дар ёд доред, имрӯз ид
Иди бузургу саид.
Иди ҳама модарон,
Иди ҳама хоҳарон.
Аз ҳамаи тӯҳфаҳо
Гул ҳадяи бебаҳо.

17360

ТУРНА

Турнаяке аз ҳаво
Пар зада, гуфто ба мо:
– Хуш бимонедам ғо-ғо,
Равам хонаи тағо.
Гуфтам: – Хонаи тағот
Дар шаҳр ё дар богот?
Зимистон гуфт: – хонеш дур
Дар кишвари Сингапур.
Гармо, ки оғоз шавад
Ҳаво гарму соз шавад.
Тағом назди мо ояд,
Шаҳри Бухоро ояд.
Дар мавзеи «Чор манор»
Дорад хонаи тайёр.
Ҳоло, ки навбаҳор аст,
Қои ӯ Қандаҳор аст.

КОНСЕРТ

Дойиразан шуд Нигор
Саҳна сояи чанор.
Пешу бари ҷӯйбор,
Тамошобин шуд қатор.
Дар дастонам зангула,
Дар сарам чанбари гул.
Камзӯли махмал ба бар,
Пӯпакчаҳо дар кокул.
Рақсидаму рақсидам,
Покӯбону сарчунбон.
Гоҳе товус мешудам,
Гоҳе кабки хиромон.
Ҳайфо, ки хаста гардид
Дастакони Ниғора,
Охир, ҷои дойира
Менавохт ӯ тағора.

БИБИЧОНИ САДСОЛА

Лентаи ранга ёфта,
Кокулчахоро бофта,
Куртаҳои нав ба бар,
Тоқиҳои нав ба сар.
Дастархону халтатӯр
Аз тӯҳфаҳо карда пур,
Меравем давон-давон
Ба ҳавлии бибиҷон.
Ҳавлияки бибиҷон
Пур мешавад аз меҳмон.
Охир, мо даҳ нафар не.
Ҳатто понздаҳ нафар не.
Мо шаст нафар набера,
Чилу дуто абера,
Сию сето чабера,
Бисту якто кабера.
Бибиҷони меҳрубон
Пир не, тамоман ҷавон.
Вақти гулаки лола
Нав мешавад садсола.

ГИРЯ КУНАМ, Ё КИ НЕ?

Пешипо хӯрда ба санг
Ногоҳ афтидам.
Нигоҳ карда ба атроф,
Касе надидам.

Э, куҷо рафта бошад
Модарҷони ман?
Кай аз кораш меояд
Падарҷони ман?

Ҳатто, наменамояд
Хоҳарам Тобон!
Гиря кунам, ё ки не,
Мондаам ҳайрон.

КИШТИЧА

Шино кун, шино
Киштичаи ман!
Рӯ-рӯи дарё,
Киштичаи ман!

Мову ту равем,
Ба ҷоҳои дур,
Саёҳат кунем
Саёҳати зӯр.

Аввал биравем
Ба шаҳри Хучанд,
Сонӣ – Бухоро
Сонӣ – Самарқанд!

Киштичаи ман,
Чӣ гап шуд туро?
Кам шавад, чаро
Обаки дарё?

Беҳуда набуд
Дилакам хичил:
Сӯрохӣ доштаст
Дар тагаш сатил!..

БЕҲУНАР

Пеш аз ҳама аз хобаш
Нонводухтар меҳезад,
Дасту рӯяшро шуста
Аввал ӯ орд мебезад.

Бо ҳаёли шеъри нав,
Шоира ҳезад аз хоб,
Духтараки шоҳибоф
Сӯи кор созад шитоб.

Духтараки донишчӯ
Китоб хонад аз сахар,
Зардӯзи моҳир ба шавқ
Медӯзад тоқии зар.

Лек духтари беҳунар
Ҳайрон аст ба чӣ кӯшад,
Сақич харад аз бозор
Сари кӯча фурушад.

УСТО ХУРШЕД

Гаҳвораи Зарнигор
Дорад сад нақшу нигор,
Нақши боғи пур аз гул,
Нақши лолаву сунбул.
Ҳатто дорад гаҳвора
Нақши маҳу ситора.
Онро сохт усто Хуршед
Аз чӯби дарахти бед.
Дар хонадони Шумо
Тифле ояд ба дунё,
Аз барои гаҳвора,
То наshawед овора
Тағочон, оед давон
Ба деҳи Боғи Майдон.
Номи ин устои зӯр
Дар деҳаи мо машхур.
Усто Хуршед-дуредгар
Даҳ ангушташ – даҳ ҳунар,
ӯ гаҳвора месозад,
Деҳа аз ӯ менозад.

ГИЛАҲОЯТ БА ДИДА

Шом холакалон омад,
Руи дасташ нон омад.
Ў ба мисли модарчон
Аз дар даромад хандон.
Бӯсида аз рӯн мо,
Аз чашму абрӯи мо,
Кард аз модарам гила,
Ҳай гилаву чингила.
Гилахоят ба дида,
Холаҷони ранчида.
Ғамгин машав, холаҷон,
Худам, ки гаштам калон
Шому сахар мебинӣ,
Меравам холабинӣ.

ДАВОМИ УМРИ МОДАР

Орад ҳавойи намнок
Бар димогам бўйи хок.
Бӯяки хоки Ватан
Беҳ аз сад мушки Хутан.
Хоки Ватан дармонам,
Дармони дарди чонам.
Ба хирмани тило ҳам,
Ба садҳо боғи Ирам,
Ҳаргиз намедихам ман
Қабзаи хоки Ватан.
Зеро дар оғӯши хок,
Дар оғӯши хоки пок
Модарҷони ман хуфта,
Дарди дилаш ногуфта,
Модари Бедилхонам
Ҷони розаш медонам.
Давоми умри ӯям,
Мислаш ғазал мегӯям.

ЧАШМОНИ БОДОМ

Аммаҷонам чун додом
Дорад чашмони бодом.
Додом барин сабзина,
Диле дорад бекина.
Мисли додом серханда,
Хандаҳояш зебанда.
Додом барин хушрӯй аст,
Додом барин сермӯй аст.
Додом барин вай духтур,
Духтури моҳиру зӯр.
Гар шавӣ дарди дандон,
Рав ба пеши аммаҷон.

ДУХТАРАКИ БОЗИНГАР

- Ин духтар парӣ бошад?
- Ё кабки дарӣ бошад?
- Не, не.
- Як порай моҳ аст ин?
- Чароғаки роҳ аст ин?
- Не, не.
- Товуси Боғи Тилост?
- Ё аз Боғи Дилкушост?
- Не, не...
- Рӯи сахна шуд давон.
- Охуяки Мӯлиён?
- Не, не.
- Гулмоҳии Варзоб аст?
- Шамолаки Яғноб аст?
- Не, не.
- Маликаи хубон аст,
- Аз деҳи Зарафшон аст?
- Не, не.
- Дилҳоро бурд ба як бор,
- Ин бозигар аз Ҳисор?
- Не, не.
- Нозу адояш ширин,
- Як шоҳи набот ин?
- Не, не.
- Пас гӯед ин духтар кист?
- Духтари бозингар кист?
- Номи духтар Фаттона
- Аз деҳи Кафтархона.

САЛОМ

Саҳар бихезам зи хоб,
Пештар аз офтоб.
Аввал шуста дасту рӯ,
Шона занам ман ба мӯ.
Сонӣ, ду даст пеши бар
– Салом, – гуям ба модар.
Бигӯям аз дилу чон
– Салом, салом, бибиҷон.
– Бобо, салом, – бигӯям,
– Додо, салом, – бигӯям.
Ҳар гаҳ ба мактаб оям,
Шодӣ зи дил намоям,
– Салом, – бигӯям шодон
Бар ҳамаи устодон.

НАХЌДБИРЌН

Ќои кори дадоям
Бошад сари оташдон,
Сахар то шом мепазад
Дадоям нахЌдбирЌн.

Ман бачаи танбал не,
ПахлЌи модар шинам.
Мисли Ќ бо чолокЌ
НахЌди ғелон чинам.

Ваҳ-ваҳ ачаб хушмазза,
ХушбЌ нахЌди бирЌн!
Гоҳе на сЌи лаълЌ,
НахЌд равад бар даҳон.

ДАВРИ ШУМО МЕГАРДАМ...

Байни ҳама бибиҳо
Бибиҷонам бебаҳо.
Бибиҷони бедардам,
Даври шумо мегардам.

Шумо гули бехорам,
Аз ҳама кас ғамхорам.
– Ин қадар хониш дорӣ,
Ҷонам, чӣ хоҳиш дорӣ?

– Бибиҷони якдона,
Пул бароред аз хона,
Ба ман харед аз дӯкон
Ҳамели pistaбирён.

ПАРВИН

Курси ҳарранга ширин,
Қанди парварда ширин,
Обаки набот ширин
Қанду қандалот ширин.

Аммо аз курсу набот
Аз сад куттӣ қандалот,
Хоҳари ҷонам, Парвин,
Суханҳои ту ширин.

РӯЗНОМА

Рӯзномаашро
Карда тамошо,
Тира мегардид
Табъи Зулайхо.

Аз баҳои «панҷ»
Надорад нишон,
Аммо чу мӯрча
«Ду»-ҳо фаровон.

Пагоҳ аз сафар,
Меояд падар,
Албатта, аз ин
Меёбад хабар.

Баҳона бисёр,
Гиряш тайёр,
Чӯяд халосӣ
Аз «ду»-и қатор.

Фикри ачибе
Омадаш ба сар,
Бишкуфта аз шавқ
Чун лолаи тар.

Ӯ варақҳои
«Ду»-дора, даронд,
Рӯзнома чӣ шуд?
Муқовааш монд!

ЗЕВАР

Омада буд ин баҳор
Аз тарафи Қандаҳор
Ҳамраҳи бобои худ,
Ҳамраҳи момои худ,
Духтари уштурсавор,
Уштуракаш пур зи бор.
Куртаи ӯ махмалин,
Махмали сурхи маҳин,
Даври гули доманаш,
Домани пироханаш
Тангаи рангин қатор,
Ҳалқаи симин қатор.
Занчираи гарданаш
Зеб диҳад бар танаш.
Пӯпаки мӯяш базеб,
Холаки рӯяш базеб.
Ҳалқаи заррини ӯ,
Домани чин-чини ӯ
Хусни варо мефузуд,
Чашми маро мерабуд.
Рафтаму бе ҳеҷ ибo
Зуд шудам ошно:
Номи ӯ Зевар будаст,
Духтари заргар будаст.

ҒАМХОРӢ

– Во пояме, во поям,
Нолиш кунад бобоям.
Момо гӯяд: – Во, чонам,
Хам нагардад миёнам.
Аз нолиши бобоям,
Аз нолиши момоям,
Зик шудаму хобидам,
Мисли онҳо нолидам.
Част аз чояш бобоям,
Сӯям омад момоям.
Гуфтанд: – Чон фидоят,
Дард мекунад кучоят?
Ба мо занад балоят,
Ҳозир ёбем давоят.
Зуд овард аз бароям
Чою асал бобоям.
Момочонам дав-даво
Овард шири чӯшон.
Хеста тоқӣ пӯшидам,
Асалчойро нӯшидам.
Табассум бобоям кард,
Табассум момоям кард.
Гирифтандам ба оғӯш,
Дардашон шуд фаромӯш.

ЇАНГАРА

Самарқанда обаш нағз,
Їангарая хобаш нағз.

Бедор шавад чӯяд чанг,
Дили чангара аз санг.

Зик шавад ў хап шинад,
Бе ҳарфу бегап шинад.

Мисли хурӯси куланг
Тайёр бувад ў ба чанг.

Сих мекунад мӯҳоша,
Чин мекунад рӯҳоша,

Чашмонаш шавад ало,
Бача не, вай як бало.

Номаш гӯям? Ҳай, ҳай, ҳай
Охир, метарсам аз вай.

ТАНГАБОҒ

Дехаи мо – Тангабоғ,
Танга ба ҳар боғу рог.
Дашту даман тангазор,
Тарфи чаман тангазор.

Субҳ, ки борон шавад,
Танга фаровон шавад.
Тангаи зебо бубин,
Зевару тилло бубин.

Донӣ, ки ин танга чист?
Тангаи хушранга чист?
Қоқуи хандонак аст,
Заррину рахшонак аст!

ТОҶАХҶР

Ҳарфе нагуфта Салмо
Гузашт аз паҳлуи мо.
Ранчида бошад чаро?
Бад дида бошад киро?

Дирӯз баъди бозӣ,
Аз мо бирафт розӣ.
Бо вай чӣ ин саҳар шуд,
Авзон вай дигар шуд?

Нотоб гашта бошад?
Беҳоб гашта бошад?
Ман аз паяш давидам,
Наздики ӯ расидам,

Бинам: дугонаи мо,
Дар пушти хонаи мо,
Писта шикаста меҳӯрд,
Танҳо нишаста меҳӯрд.

МАНЗАРА

Дар байни сабзозорон
Се дона лола рӯйид,
Бузгола тозон омад,
Онхоро диду... бӯйид.

Маймуне бачаашро
Кард ба пушташ савор.
Пар мехоҳад кушодан,
Чӯчаи мурғи чипор.

Хирсаке аз панҷара
Каллаи худ бурун кард,
Аммо надонад, чӣ сон
Онро бояд дарун кард.

Харгӯшак инро дида,
Ханда занад қоҳ-қоҳ,
Ғелида рӯи сабза
Кулчача меравад роҳ.

Хоҳад давидан оху,
Вой, варо пой нест.
Пойи варо чун кашам?
Дар варақам ҷой нест.

ЗОДРҶЗ

Оростаам ин бегоҳ,
Шинам ба ҷои дилхоҳ,
Нагӯяндам: – «Парвона,
Айба медонӣ ё на?
Хез аз ҷоят, шин поин,
Ҷоятро дониста шин».
Ҳар қадар суруд донам,
Ман аз як сар меҳонам.
Тухфа доданд бароям,
Ду амма, се тағоям.
Сухани ман мегӯянд,
Шодии ман меҷӯянд,
Бибем гӯяд: – «Момо шав,
Бадавлат мисли мо шав».
Холем гӯяд: – «Хола шав,
Яксаду бистсола шав».
Гох бобо рақсад бо ман,
Гох додо рақсад бо ман.
Фархунда бод рӯзи ман,
Ин шои зодрӯзи ман!

ШАКАРДАРА

Тути балхии ширин
Таъму бӯ асал барин.
Бӯи чӣ дорад асал?
Бӯи гулҳои чангал.

Аз гул бӯи чӣ ояд?
Шодии дил физояд.
Гул бӯе дорад сара,
Ин бӯи Шакардара.

Шакардара деҳаест
Мислаш рӯи дунё нест.
Ин деҳи боғу бӯстон
Дидам дар Афғонистон.

АЙЁМИ ИДИ НАВРӢЗ

Рӯзи иди модарон
Чаро боридӣ борон?
Айёми иди «Наврӯз»
Боридӣ се шабу рӯз.
Бас, акнун дигар набор,
Боронгарӣ шуд бисёр.
– Не, не! Бимон, ки борам,
Ман кори беҳад дорам.
Меборам то ҷав расад,
Зуд вақти дарав расад,
Фаровон шавад гандум
Дар роҳат бошад мардум.
Борам, то дар кӯҳсорон
Рӯяд ревоҷу торон,
Занбӯруғ шавад қатор
Дар канори бешазор,
Бари коқую ҳулбӯ
Сабза дамад лаби чӯ.
Лола, ки рӯяд ба бом,
Кори ман шавад тамом.

ИДИ РАМАЗОН

Омад иди Рамазон
Дар бозор ҳалво арзон.
Бобочон, баъди намоз,
Ҳалво оред ба мо боз.

Ба ман харед, чон бобо,
Кулчаи «Кунҷидҳалво»,
Аз барои Дурдона
Ҳалвои «Мағзи дона».

Гиред барои момо
Ҳалвои «Лавз» як кило,
Зеро ки мебинад нағз
Момоям ҳалвои «Лавз».

МУЛИЁН

Пурсидам аз Гулистон
– Боғча хуб ё дабистон?
Гуфт: – Қои хуб Мулиён,
Ҳавлияки бобочон.

ЧОНОНА

Дар сояи дӯлона,
Дар аргунчак Чонона.
То пашшаҳои беор,
Ҷро накунам бедор,
Гирди сари Чонона,
Бибичонам парвона.
Чонона агар хобад,
Ҳама осоиш ёбад.
Низора шӯрад ҳамир,
Очаам пазад фатир.
Дег мешӯяд Ситора,
Ман сабзӣ кунам пора.
Ҳама шавем паи кор,
Эҳ, кор чӣ қадар бисёр!
Агар хезад Чонона,
Мемонад кори хона.
«Ар-ару-ар» сар шавад,
Бибем дарди сар шавад.

ТУТИГУФТОР

Лола китоб меҳонад
Ҳай бошитоб меҳонад.
Меҳонад мисли булбул
Бе нуқтаю бе вергул,

Чун ровии сухандон,
Меҳонад аҷаб равон.
Варри-варрос меҳонад,
Шарри-шаррос меҳонад.

Лек пурседаш аз мазмун,
Ҳолаш шавад дигаргун,
Лолаи тӯтигуфтор,
Аз гап монад баякбор.

ҲАЙ, БОРАКАЛЛО!

Рафтам дирӯз меҳмонӣ
Ҳавлии бобо,
Як лаҳзаяк нишастам
Пешаки момо.

Бо хокистар бишустам
Чойчӯши момо,
Покиза кардам аз гард
Чевони бобо.

Тубакҳои пур аз гул
Бурдам ба берун,
Шишаи тирезаро
Шустам ба собун.

Шуд хонаи момоям
Равшану зебо,
Момоям гуфт: – Офарин,
Ҳай, боракалло!

Бобоям баъди пешин
Омад аз масҷид,
Чун маро дид дар ҳавлӣ
Аз шодӣ хандид.

Оғушашро кушода,
Ба сӯи ман тохт,
Даромада ба хона,
Хонаро нашнохт.

ШУКРОНА

Шукри пой равонам
Ду пояки давонам.
Шукри ду чашми бино,
Шукри ду дасти гиро.

Шукри тани бедардам,
Дили поки бегардам.
Шукри рухи гулобӣ,
Ин рӯзаки офтобӣ.

Чун бароям аз хона,
Гуям садҳо шукрона.
Шукронаро ҳар саҳар
Омӯхтаам аз падар.

КОРВОНИ ЧОНВАРОН

Корвон омад бе шутур,
Шаҳри мо аз чои дур.
Гуфтам: – Амаки сорбон,
Чиҳо дорад ин корвон?
Гуфто ки: – Бо чил мошин
Аз сӯи кишвари Чин,
Овардем бо корвон
Боғи пури чонварон.
Хирсу гурги Амрико,
Кенгуруи Африко,
Ду гавазни шохчанбар,
Шаш маймуни бозигар,
Мору тазарви даштӣ,
Филу гурбаи вахшӣ,
Охуи бодпо дорем,
Ҳар чӣ хоҳӣ, мо дорем...
Ҳой бачаҳо, шитобед,
Аз тамошо намонед!
Боғи мо боғи сайёр,
Як ҷо надорад қарор.
Дар Исфара меҳмонем,
Ин ҷо сӣ рӯз– мемонем,
Сонӣ мегардад равон,
Корвон ба сӯи Эрон.
Ҳар кас набинад ин боғ,
Мемонад бо дили доғ.

ДАР РОҲ

Аз роҳи Сӯзангарон
Танҳо будам ман равон.
Ногаҳ омада ба шаст
Ба сарам зад бо ду даст.
Сипас бизад ба рӯям
Ба чашму ба абрӯям,
Бизад ба поҳои ман,
Ба кафши зебои ман.
Аммо ман наранчидам
Ба зери лаб хандидам.
Зеро ки баҳорон буд
Он чӣ мезад, борон буд.

ХОН КИТОБ

Гӯш бидеҳ дугона,
Гӯям ба ту тарона.
Хоҳӣ, сад газал гӯям,
Саду як матал гӯям.
Қисса гӯям беҳисоб,
Ҳамаи ин аз китоб.
Китоб баҳо надорад,
Ғам аз дилҳо барорад.
Як китоби пурмаъно,
Беҳ аз як доман тило.
Китоб хонӣ, доной,
Аз ҳама кас болоӣ.
Дугона, ту ҳам биштоб,
Бекор нашин, хон китоб.

«ЁРӢ»

Муаллима бипурсид
Аз ҳамсинфи мо Қобил:
– Ку, бинамо ҳикоя
Чи кор кардӣ дар таътил?
– Ёрӣ додам ба очам,
Кораша кардам осон,
Чег назада, омадам
Ман ба сари дастархон.

АФСОНА

Аз оинаи нилгун
Холаяки меҳрубон,
Ҳар шаб афсонаи нав
Гӯяд барои моён:

– Гурге дар беша мегашт
Гуруснаву хашмолуд,
Харгӯшбачаро хӯрда,
Пайи худро гум намуд.

Оҳ, бечора харгӯшак,
Харгӯшаки бечора,
Беҳуда ӯ ба бозӣ
Гардидааст овора.

Шояд ки очахаргӯш
То ҳол ӯро мекобад,
Ба умеде ки охир,
Харгӯшакро меёбад...

Нисфи шаб асту аммо
Хоби ман намеояд.
Пеши чашмам ҳар лаҳза
Афсона менамояд.

БОРОНИ БАҲОРӢ

Шибир-шибир меборӣ.
Аз бому дар мешорӣ,
Бо қатраҳои нармат
Ба ман чунон мефорӣ.

Ваҳ, чӣ хуш тоза шустӣ
Раҳраву гулу гулзор,
Барги ҳама дарахтон
Тоза кардӣ аз ғубор.

Шишаҳои тиреза
Шуд пурчилою рахшон,
Рӯи ҳавлӣ озода,
Наёбӣ гарде дар он.

Эй борони баҳорӣ,
Зуд-зуд бибор, илтимос,
То шавам ҳар бегоҳӣ
Аз ҳавлирӯбӣ халос.

МЕХРУБОН

Хоҳарамро бибиҷон
Номаш гуфто Мехрубон.
Мехрубон абрӯкамон,
Мехрубон ороми ҷон.
Рӯякаш моҳи тобон,
Мӯяш сиёҳи печон,
Лабҳо ҳамеша хандон,
Дандонаш дурру марҷон.
Э, мебахшӣ, Мехрубон
Надорад ягон дандон.
Аз барои қофия
Байте гуфтам ногаҳон.

ОРЗУИ СОЛИНАВӢ

Арчаи сабзу зебо
Истода рӯи хона,
Хурду калон ба давраш
Ба бозии даврона.

Арчаи моро бинед,
Чӣ хуш медиҳад ҷило.
Сар то ба пояш имшаб
Гӯё шудааст аз тило.

Рӯи мизи идона
Меваю қанди бисёр
Меҳмонону мизбонон
Ҳама шоду бахтиёр.

Ғаме ба дил надорад,
Оҷаҷони меҳрубон.
Ҳатто ӯро сари дег
Мебинӣ ту ғазалхон.

Чи хуш, намекунад дард
Имшаб пойи бибиҷон.
Бибиҷони садсола
Мерақсад шоду хандон.

Аз шодӣ ман дар чоям
Шишта наметавонам,
Дар васфи ту, Соли Нав,
Шеърӯ тарона хонам.

БАҲОР

Буд замини нозанин,
Дар хоби масту ширин,
Ба хоби ӯ даромад:
«Аз фалак мефаромад
Рӯ-рӯи абри баланд
Савори аспи саманд,
Рӯмоли сараш-лола,
Куртаи бараш-лола,
Ҳалқаи гӯшаш қоқу,
Дар бару дӯшаш қоқу.
Райҳон ба банди мӯяш,
Гули шукуфта рӯяш,
Арӯси баҳор ояд,
Ба мулки Ҳисор ояд.
Бидида рӯи баҳор,
Шамида бӯи баҳор,
Бо дилаки беқарор
Замин шуд охир бедор».
Он субҳаки зимистон
Аз хоки кӯҳсорон,
Аз беҳи санги хомӯш
Сар зад гули сияҳгӯш.

ТАРОНАИ МАШҲУР

Заррофа афсона гуфт,
Заррофача даррав хуфт.
Очахаргӯш алла хонд.
Бачаякашро хобонд.
Сагча баъди давутоз
Рафт ба хобаки ноз.
Танҳо дар ин шаби тор
Қурбоққает бедор,
Шикамчааш ҳай таранг
Саҳначааш рӯи санг,
Бе ғижжаку бе танбӯр
Месарояд:
– Қурр– у-қурр...
Таронаи «Қурр-у-қурр»
Дар беша ҳаст машхур.
Зеро ки ин тарона,
Таронаи ягона,
Аз бобои қурбоққа,
Аз момои қурбоққа
То ин замона мондаст,
Ба ӯ нишона мондаст.

ХОНАИ НАВ

Аз поликони моён,
Шахрам ҳама намоён:
Ана, ҳайкали Сино.
Ана, Хонаи кино,
Хиёбоне чӣ зебо
Ба номи Саъдӣ-бобо.
Мана гулгашти Ҳофиз,
(Кучо шуд «Хишти Ҳофиз»¹)
Дӯкони шоҳӣ бидам,
Дӯкони моҳӣ бидам.
Сад раставу хиёбон
Бинӣ аз рӯи айвон.
Ҳоҳӣ, сози тамошо,
Тамошои шаҳри мо,
Вақти таътил ҷӯраҷон,
Биё, бишав ту меҳмон.
Хонаи моро кобӣ,
Ба осонӣ меёбӣ.
Аз ҳамаи хонаҳо,
Ҷӯраҷон, бовар намо,
Хонаи мо бошукӯҳ,
Расад то куллаи кӯҳ.
Ҳабдаҳ ошӯна дорад,
Сесад дар хона дорад.
Дари ҳама хонадон
Кушода баҳри меҳмон.

¹ Ишора ба ҳикояти «Ҳоча Ҳофиз ва хиштрес».

МАРҒУЛАКОКУЛ

Дугона гаштам
Дар шаҳри Кобул,
Бо духтаре шӯх –
Маргулакокул.
Рӯяш гандумӣ,
Мижгондароз аст,
Нигоҳаш равшан,
Бо шарму ноз аст.
Ҳамчун ду лола
Бо ҳам монандем,
Тарона дар лаб
Ҳар ду механдем.
Бошад ҳамоҳанг
Номи ваю ман,
Чаман исми ӯст,
Номи ман Суман.
Нозем, ки як аст
Лафзи модарӣ,
Сухан бигӯем
Ба лафзи дарӣ.

ДУСТИ

Ҳар шаб гирифта хома,
Шаҳрӣ нависад нома.
Ба Зебои рӯшонӣ,
Гулшани зарафшонӣ,
Ба Ҳюстон – баҳри Лорен,
Суи Лондон ба Морен,
Ба Париж – ба Монико,
Ба Токио – ба Тсу Бо,
Ба Минои кобулӣ,
Ойгули истамбулӣ...
Дар ҳама кунҷи дунё
Дорад ӯ дугонаҳо.
Аммо чӣ гӯям, Шаҳрӣ
Бо ҳамсинфонаш қаҳрӣ.

САБЗИКОР

Ба дидани Гулнигор,
Рафтам деҳи Сабзикор.
Гуфтам аз ном аён аст
Сабзияш фаровон аст.
Гаштам саропои деҳ,
Рафтам ҳама ҷои деҳ,
Ин сӯй дидам пахта,
Он сӯй дидам пахта.
Пахта дар миёни боғ,
Пахта дар канори роғ,
Назди дабистон пахта
«Пахта, пахта, ҷон пахта».
Надидам кони сабзӣ
Ному нишони сабзӣ,
Аҳли деҳи Сабзикор
Сабзӣ харад аз бозор.

ХОВАР

Тугмаҳояш дар чояш,
Озода кафши пояш,
Аҷаб ки дар пирӯҳан
Надорад доғи равған.

Дар шими ӯ гарде нест
Бачаи озода кист?
Намеояд боварам,
Ки ин писар Ховарам.

– Бовар кунед, очачон,
Ман писари шумоям,
Ин шиму куртаи нав
Ҳозир овард дадоям.

ХУДБИН

Баҳояш аъло
Аз ҳама фанҳо,
Аммо мегардад
Доимо танҳо.

Тоза китобу
Тоза дафтараш,
Дӯсте надорад
Аммо дар бараш.

Нагардад касе
Аз диданаш шод,
Сад рӯз наояд,
Кас накунад ёд.

Зеро ки хело
Худбин аст Хушнуд.
Ҳамеша бошад
Ӯ дар ғами худ.

Сардори ин синф
Худам мегӯяд,
Дар Маскав баҳор
Будам мегӯяд.

– Дар синф танҳо ман
Аълочӣ, – гӯяд.
– Бар дугиракҳо
Корам чӣ? – гӯяд.

ТОБОН

Мӯяки Тобон
То бари домон,
Рӯяки Тобон –
Себаки Рӯшон.

Холи сиёҳаш
Донаи себ аст,
Ҳамчу ниҳолак
Қаддаш базеб аст.

Мисли шакарсеб
Гапакош тобон,
Гапи ӯ форад
Бар дилу бар чон.

Аз рӯяш ояд
Бӯи гули себ,
Аз мӯяш ояд
Бӯи гули себ.

Кош ҳозир аз дар
Дарояд Тобон,
Аз боғаш орад
Себаки хубон.

БОДИ ХУШИ ТОБИСТОН

Мевазад аз дуродур
Боди хуши тобистон,
Чонро мебахшад ҳузур
Боди хуши тобистон.

Бӯи ҳандалак орад
Аз полези бобочон,
Аз ҳавлии ҳамсоя,
Бӯи чуворибирён.

Боди хуши тобистон,
Бар дидаҳо хоб орад.
Ларзонад шоҳахоро,
Борони мева борад.

ЭРКАТУЛФОР

Нимарӯз аз дарвоза
Дарояд Даврон,
Шимаш олудаи хок,
Бинӣ овезон.

Портфелро партояд
Ба рӯи долон,
Ҳар сӯ китобу қалам
Гардад парешон.

Гарданбанди ранголуд
Ба киса монад,
Тоқӣ гирифта аз сар,
Ба саг пӯшонад.

Борониро овезад
Ба шоҳаи нок,
Куртаи сафедашро
Ба навдаи ток.

Мӯзаи чиркини худ
Сӯе андозад,
Дигар накарда шимро,
Ба кӯча тозад.

Аз ҳоли Даврон пурсед
Ба вақти саҳар,
Дар чевон аз либосаш
Наёбад асар.

Домони куртаашро
Сагча хоида,
Дар рӯи пали кашниз
Тоқӣ хобида.

Шими дар меҳ овезон
Ба лой олуда,
«Дер шуд» гӯяду резад
Оби ду дида.

Тоза карда шимашро
Модар пӯшонад,
Бо уту бибиҷонаш
Тоқӣ хушконад.

Хоҳарчааш мӯзаро
Оварад тозон,
Мӯзааш пур, лаболаб
Аз оби борон.

Аз паи яккаписар
Дар ин хонадон,
Ҳам шому ҳам пагоҳӣ
Ҳама саргардон.

БО ХУСНИ ДЕҲ МЕНОЗАМ

Деворҳои деҳа
Аз гулбеду шамшод аст,
Номи деҳи тағоям
Деҳаи Дарёбод аст.

Роҳи деҳа дароз аст,
Аз ду фарсах зиёда,
Вале хоҳам ба он ҷо
Доим равам пиёда.

Роҳи дарози деҳа
Аҷаб манзара дорад,
Киштаҳои ҳосилхез,
Боғоти сара дорад.

Раҳравон аз ҳусни деҳ
Мефахраму менозам,
Дил меҳоҳад сароям
Бо тамоми овозам.

ШАҲЛО

Коре агар фармояд,
«Не» намеғӯяд асло,
Ҳатто аз кори душвор
Рӯ наметобад Шахло.

Дидадаро, рамузфаҳм,
Духтари доно Шахло.
Ба меҳнатдӯстии худ
Ба дидаҳо ҷо Шахло.

Фаҳрида ғӯяд бибеш:
– Шахло монанди худам,
Дар ҷавонӣ мисли ӯ
Духтари ҷаққон будам.

Падар ғӯяд: – Шахлоҷон
Як дам бекор нашинад,
Умракаш шавад дароз,
Дасташ дардро набинад.

Аммо аз Гулрӯтанбал
Норозӣ хурду калон,
«Ин ба кӣ рафта бошад»
Гуфта мешаванд ҳайрон.

ЧЌРАҲО

Рақами «Як» танҳо буд,
Дар дафтари Барно буд.
Рӯи сафҳаи холи
«Як» буд дар аҷаб ҳоле:
Танҳо дар рӯи варақ,
Меларзид дарак-дарак.
Ў бекасу бе ҳамроҳ
Ҳар лаҳза мекашид оҳ.
Бо кӣ кунам гуфт бозӣ?
Хандаю сарфарозӣ?
Хуб шуд, ки Барно омад
Ба танаш ҷон даромад.
Пушти «Як» навишт Барно
Панҷ сифри гирду зебо.
Он лаҳза «Як» бо ёрон
Бар дида шуд намоён.
Шуд рангу бораи дигар
Фахру виқораш дигар.
Акнун ў буд дар қатор
Чун аскари парчамдор,
Зеро «Як» он «Як» набуд,
Току танҳояк набуд.
Бо ҷўраҳои бисёр,
«Як»-и мо шуд Садҳазор.

ШОҲПАРАК

– Шоҳпари гапдароям,
Чӣ овардӣ бароям?
– Бароятон очачон,
Аз деҳи Наварӯсон
Гашта-гашта рӯйи гул,
Овардаам бӯйи гул.

ХОҲАРАКАМ НОЗАНИН

Гирифтам бори аввал
Хоҳаракамро бағал.
Оғушам пури пур шуд,
Гуё ки гарқи нур шуд.
Хоҳараки ширмастам,
Хобида рӯи дастам.
Бо муҳаббат ман ўро
Менамоям тамошо.
Гўям: «Номи ман Доро
Салом, хоҳараки мо!»
Ба рӯяш монда рӯям,
Мисли гул ўро бўям.
Ояд бар димоғи ман
Бӯи гули ёсуман,
Чӣ бӯе дорад ширин
Хоҳаракам Нозанин
Хоҳаракам дар дастам
Аз гули рӯяш мастам.

ТАЭКВАНДО

Бо як зарбаи Доро
Сино ғелид рӯболо,
Аз болои миз гулдон,
Парид рӯи дастархон.

Пас Доро бо чолокӣ,
Бочахлу бо бебокӣ.
Гох ба чапу гох ба рост
Лагад зад хар чо, ки хост.

Хӯрд лагади обдор,
Шишай телевизор.
Лӯла ғелид аз тахмон,
Ларзид дар қояш яхдон...

Нашносам ман ин Дорост?
Набераи хуби мост?
Чаро имрӯз чанг чӯяд?
«Сино биё, чанг» гӯяд?

Ногаҳ дид ки ҳайронам,
Дар хона ман меҳмонам.
– Бибиҷон,– гуфто Доро,
– Дорам машқи Таэквандо.

ХОРПУШТ ВА САНЧОБ

Дар пушт халтаи дон
Хорпуштаке буд равон.
Санчобаке ўро дид,
Шодон ба сўяш давид.
Гуфто: – Рафтем, чўрачон,
Назди рўди Зарафшон.
Ғелида дар офтоб,
Худро диҳем обутоб.
Гуфт хорпушти пурзахмат:
– Ку вақти истироҳат?
Чанде дар тан хорам ҳаст,
Ҳамон қадар корам ҳаст.
Ханда заду гуфт Санчоб:
– Кор доштай беҳисоб.
Хорпуштаки меҳрубон,
Бирав, зи корат намон.
Чӣ хуб, ки ман Санчобам,
Гаҳ бозиву гаҳ хобам.
На дар пуштам хор дорам,
На тоқати кор дорам!

ДУСТИ БЕХТАРИН

Бо вай як чо нишинам,
Тани танҳо нишинам.
Аз ӯ дил гирад ором,
Пухта шавӣ, бошӣ хом.
Рафиқе сар то по панд,
Надорад ҳилаву фанд.
Китобаки безабон,
Омӯзад чандин забон.
Ёдам диҳад беовоз,
Суруду нағмаву соз.
Аз кимиёву ҳисоб,
Чӣ гӯяд суҳан? Китоб!
Хоҳам барад ба кайҳон,
Сӯи «Роҳи каҳкашон».
Ба ӯ рӯи Маҳ шинам,
Зӯҳраю Парвин бинам.
Китоб ҳамдами мост,
Беҳ аз сад ҷаҳоннамоист.
З-ин рӯ гирам ба дастам,
Ҳамеша бо вай ҳастам.

**ОҲУЯКИ МАСТИ МАН
(Шеър-чистон)**

Рӯи оху саворам,
Аз шодӣ бол барорам,
Оҳуяки масти ман,
Майли ӯ ба дасти ман.
Ҳар ҷо хоҳам мебарад,
Меҷаҳаду мепарад.
Рафтем бо ӯ ба саҳро,
Сонӣ бар лаби дарё,
Ҳар ду кардем тоз-тозӣ
Ҳар ду кардем оббозӣ...
Шом оху бо ман омад,
Ба ҷоғаҳам даромад.
Хаста буду «вой» нагуфт
«Танг аст ба ман ҷой» нагуфт.
Гар донӣ ин оху чист,
Бар ман ҷавобаш фирист.

(Пой)

ШОХДОРАК (Шеър-чистон)

Шохҳои катор дорад
Дар шоҳакаш бор орад.
Шохдораки бечора
Бепо бувад чӣ чора?
Гар пои равон медошт,
Дар тани худ ҷон медошт,
Дар як гӯша намехуфт,
«О-ҳо ман зӯрам» мегуфт.
Ҷангалу сахро мерафт,
Бо шоҳи боло мерафт.
Шохдорак равад ба кор
Ба китфи бобом савор.

(Панҷшоҳа)

ЧИСТОНҲО

Бо ранги заъфаронӣ
Ў доимо хандон аст,
Надорад чашму абрӯ,
Рӯяш пури дандон аст.

(Офтобнараст)

Гирд аст монанди моҳ,
Фелида меравад роҳ,
Аз момо гурезон аст,
Аз бобо гурезон аст.
Гурезон аст аз хона,
Хонааш дар афсона.

(Кулчача)

Тобистону зимистон
Меистад дар рӯи бом,
То дар хона нишаста,
Кино бубинад бобом.

(Антеннаи телевизор)

Калон аст мисли хона
Калон бувад варо гӯш,
Бо ин ҳама бузургӣ
Бечора тарсад аз муш.

(Фил)

Парвози ўро на ту,
На ману бобо дида,
Гоҳе ҳама мегӯем:
Шаб аз чашмам парида.

(Хоб)

Ором, бе шарфаи по
Ҳар шаб ояд назди мо,
Нодида рӯи моҳаш
Шодон равем ҳамроҳаш.
Вай табиби варзида,
Чояш болои дида.

(Хоб)

Аз ду даричаи во
Дунё кунӣ тамошо,
Ҳар гоҳ ки шавӣ хаста
Худ ба худ шавад баста.

(Чаши)

Пешгаҳи хонаи мо
Менишинад ба роҳат,
Худ дар як ҷо истода,
Моро барад саёҳат.

(Телевизор)

Аз гул ба гул мешинад,
Гарде зи гул мечинад.
Шод аст, аммо бечора,
Умри каме мебинад.

(Шоҳнарак)

Чист он ки дар тани мо,
Беш аз ҳама ғамхор аст.
Шабҳо моро хобонад,
Аммо ҳудаш бедор аст?

(Дил)

ТЕЗГҶЯКҲО

Чумчуқаке дар Чирчик
Чирикқас зад: – Чик-чирик,
Чумчукчӯра, бошӣ зик,
Чик-чирик, биё Чирчик.

* * *

Тафдони мо тафс дорад
Ҳафт фатири гафс дорад.

* * *

Муродчӯра хӯр муруд,
Мурудҳои Мағмуруд.

* * *

Дар пушта дидам Хорпушт
Себ дар пушту нок дар мушт.

МАҲБУБА НЕЪМАТЗОДА

ДУХТАРАКИ БОЗИНГАР

Мухаррири ороиш *Орзу Раҳмонӣ*
Мухаррири саҳифабандӣ *Меҳрӣ Саидова*
Ҳуруфчин *Ш. Баҳромова*

Ба матбаа 04.04.2014 супорида шуд.
Чопаш 14.04.2014 ба имзо расид. Андоза 60x84 1/16.
Қузьи чопӣ 5,75. Адади нашр 2000 нусха.

Муассисаи нашриявии «Адиб»-и
Вазорати фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон
734018, ш. Душанбе, кӯчаи Н.Қаробоев 17 а

Дар матбааи ЧДММ «Нашри Мубориз» чоп шудааст.
ш. Душанбе кӯчаи Маяковски 24